

Att mäta – hur, när och varför?

TUG, RMI, FES, S-COVIS, Bergs balansskala... Ja, det är bara några av de många bedömningsinstrument som sjukgymnasten/fysioterapeuten kan använda i mötet med den geriatriska patienten. Men vilka av dessa bör vi använda oss av och när? Det kanske inte alltid är så lätt att veta.

Som sjukgymnast/fysioterapeut inskolas man tidigt i fysioterapiprocessen och en viktig del i denna är just undersökning och bedömning. Sjukgymnasten/fysioterapeuten ska vidare, utifrån de etiska reglerna, arbeta utifrån vetenskap och beprövad erfarenhet och har en skyldighet att kritiskt granska sina egna undersöknings- och behandlingsmetoder. På Fysioterapeuternas hemsida beskrivs det "Att systematiskt undersöka och följa upp våra insatser är viktigt både ur den äldre personens och också verksamhetens perspektiv. Det kan också vara ett stöd att använda vid informationsöverföring i vårdkedjan och vid kommunikation med andra professioner." Men vilka av bedömningsinstrumenten bör vi använda oss av och när?

Som medlem i Fysioterapeuterna har man tillgång till databasen Mätmetoder, tillgänglig via förbundets hemsida. Databasen är menad som ett stöd i det kliniska arbetet för sjukgymnasten/fysioterapeuten och i databasen finns en rad mätmetoder beskrivna samt manualer/protokoll att tillgå. Mätmetodernas för- och nackdelar samt reliabilitet och validitet beskrivs och databasen byggs successivt ut. Databasen har i mitt kliniska arbete varit ett bra och lättillgängligt stöd vid undersökning/bedömning av geriatriska patienter. Min erfarenhet talar dock för att det ibland ändå är svårt att veta vilket/vilka bedömningsinstrument man bör använda samtidigt som faktorer som exempelvis tillgång till tid, eventuell testutrustning, lokal för genomförande och så vidare påverkar valet.

Jag arbetar som sjukgymnast inom kommunal äldreomsorg. Vi planerar framöver i vår arbetsgrupp att diskutera ämnet bedömningsinstrument och vi har funderat på att eventuellt formulera någon form av gemensamt dokument som stöd i det kliniska arbetet. Kanske finns det fler verksamheter inom äldreomsorgen i Sverige som haft samma tanke/idé och som redan har sammanfattat något kring det? Om så är möjligt så mottar vi gärna tips/råd kring hur vi kan/bör tänka.

Karin Nordell, sjukgymnast Tierps kommun

karin.nordell@tierp.se